

Grūdinių sėja baigta

Mūsų korespondentė iš „AUKSTAKALNIO“ kolūkio agr. P. IVA-NAUSKIENE vakar pranešė, kad šio kolūkio pirmoji brigada, vadovaujama Napalio Strollos, baigė grūdinių kultūrų sėją. Pasėta 70 ha javų. Visas plotas apsėtas tik ellinėmis sėjamosiomis mašinomis. Pasėliai patrešti granuliuotu superfosfatu, duodant 1 ha po 50 kg.

Brigadininko — pirmūno N. Strollos vadovaujami kolūkiečiai jau pasėjo ir cukrinius runkelius. Cukriniai runkeliai visame 5 ha plote pasėti taip pat mašinomis ir patrešti salietra, išberiant jos po 30 kg 1 ha.

Dabar brigados kolūkiečiai veža mėšlą bulvėms. Netrukus ir bulvės bus pradėtos sodinti. Gerokai teks pasidarbauti kolūkiečiams. Juk net 23 ha bulvių reikės pasodinti. Bet kai brigadininkas geras ir sumanus darbo organizatorius, kai jis sugeba suburti brigados kolektyvą svarbiausio uždavinio vykdymui, kai panaudojami ne tik traktoriai, bet ir visi arkliai, netenka abejoti, kad ir bulvės ši brigada pirmoji pasodins.

Iki švenčių

„Zalgirio“ kolūkyje gerai ruošiamos dirvos ir sėjamos grūdinės kultūros. Pirmąją ketvirtosios brigados kolūkiečiai, vadovaujami komunisto Stasiulionio. Per pirmąsias tris dienas brigadoje pasėta 40 ha grūdinių kultūrų — avižų, žirnių ir lubino. Neatsilie-

ka ir kitos brigados. Kolūkyje jau pasėta daugiau kaip 100 ha vasarinių kultūrų.

— Bus geras oras, sėja baigsime iki Gegužės švenčių, — sako agronomas Zukas.

V. KULBOKAS
LKP RK instruktorius

Patyrimo įtikinti

Pirmaisiais septynmečio metais „Tarybinio artojo“ žemės ūkio artelės kolūkiečiai augino 25 hektarus kukurūzų. Juozo Katkevičiaus vadovaujamos kukurūzų auginimo grandies nariai trečiojoje brigadoje 5 hektarų plote išaugino po 300 cnt žaliosios masės iš ha.

Pernykščių metų patyrimo įtikinti, artojiečiai dar rūpestingiau ruošiasi kukurūzų sėjai. Dirvos šiai kultūrai auginti parinktos iš rudens. Žiemą kolūkiečiai į jas išvežė durplių-mėšlo kompostą. Šiuo metu kolūkio traktorininkas Bronius Budreika baigia paruošti kukurūzų sėjai skirtą žemę. Netrukus bus išbertos įvairiarūšės mineralinės trąšos, kurių kiekvienam hektarui teks po 160—200 kg. Be to, kukurūzams sudygus, jie papildomai bus tręšiami amonio salietra.

Siemet visi kukurūzai 30 ha plote kolūkyje bus sėjami ir prižiūrimi mechanizuotai. Tai įgalins

kolūkiečius kiekvieno žaliosios masės centnerio savikainą sumažinti beveik du kartus.

St. Šilūnas

1960 m.

balandžio

28 d.

Ketvirtadienis

Nr. 35 (1122)

KAINA 15 KAP

Eina nuo 1948 m.

Visų šalių proletarai, vienykitės!

KOLEKTUVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DZD TARYBOS ORGANAS

KOVOKIME SU DULKANČIOMIS KULĖMIS

Prieš sėją sėklą gerai išdezinsekuokime, nes daug kur kviečiai, užsikrėtę kulėmis. Tai mažina laukų derlingumą.

Viena pagrindinių kovos priemonių — šiluminė sėklų dezinfekcija. Kaip jau žinome, dulkančių kulių grybas į sėklą yra giliai įlindęs. Nuodais jo nunuodyti neįmanoma, nes chemikalai gali paveikti ir pačią sėklą.

Patirta, kad grybai karštį pakenčia sunkiau už augalus. Tokiu atveju sėklos kaitinimas galimas ir praktiškai atlie-

kamas šlapiu kaitinimo būdu. Pirmiausia grūdai pamerkiami statinėje į vandenį ir palaikomi 10—20 min. Tuo metu atgyja juose grybas. Po to sėklos užpilamos karštu vandeniu ir čia laikomos 2,5—3 val. 47—50 laipsnių temperatūroje. Nuleidus vandens, sėklos atšaldomos šaltu vandeniu arba stalga paskleidžiamos plonu sluoksniu ant grindų ir džiovinamos.

Kaitinant tenka griežtai laikytis nurodytos temperatūros dėl to, kad

kritinė temperatūra yra labai artima ir atgijusiam augalui, ir grybui. Todėl atliekant dezinfekciją, būtina dalyvauti pačiam agronomui.

Toki šiluminį dezinfekavimą šiuo metu atlieka „Anykščių šilelio“ kolūkis. Sėklas kolūkiečiai dezinfekuoja garinio kaitalo KZ-3 ir šaldytuvo pagalba. Per dieną paruošiama sėja po 10 centnerių kviečių. Šiais metais tokia sėkla žemdirbiai apsės 40 ha dirvų.

Agr. V. JANAUSKAS

Anykščių medelyne

Anykščių valsmedžių valskrūmių ir žolių sėklininkystės medelyno dirbantieji sparčiai vykdo pavasario sėją. Daugiametės žolės visame 300 ha plote pasėtos balandžio 25 d., o grūdinės kultūros bus pasėtos iki gegužės 1 d.

Vėjeliskų skyriuje (vedėjas Ciplijauskas) grūdinės kultūros baigtos sėti balandžio 27 d. Neblogiau sėjama ir Seiminiųskyje. Ruošiant dirvas sėjai, geriausiai dirba traktorininkas Vytautas Varnas. Šienos išdirbio normas jis įvykdo 140—150 procentų. Prie sėjamųjų gerai dirba Ignas Kavaliauskas ir Antanas Aviža. Per dieną jie pasėja po 16—18 ha.

Ruošiamos dirvos ir kitoms kultūroms: kukurūzams, šaknialavslams. Vyr. agr. A. Šlauciuolis

Laukininkystės darbuotojų žodis

— Antrųjų septynmečio metų pavasario sėja baigsime iki Gegužės Pirmosios — toks puntukiečių žodis. Kad duotą žodį kolūkiečiai ištesės, rudo jau pasiekti rezultatai. Visose laukininkystės brigadose pavasario sėja vyksta organizuotai. Ypatingai sparčiai sėja II-oji laukininkystės brigada, vadovaujama brigadininko J. Lunskaus. Šioje brigadoje per pirmąsias penkias dienas pasėta 29 ha.

Geral dirba traktorininkai broliai Verbickai.

Jų valruojamas traktorius dirba dieną ir naktį: dieną su sėjama, o naktį ruošia žemę sėjai. Per pirmąsias dvi sėjos dienas jie I-oje ir V-oje brigadose jau pasėjo 20 ha grūdinių kultūrų ir 3 ha linų. Brolių Verbickų pavyzdžiu seka ir kiti kolūkio mechanizatoriai. Iki ūkyje pasėta daugiau kaip pusė ploto, skirto grūdinėms kultūroms.

O. Baltakytė

NAUJIEJI „ARISTOKRATAI“

„Sviesos“, J. Biliūno vardo, „Jaunosios gvardijos“, „Kalnapilio“, „Diktaro“ ir kai kurie kiti kolūkiai atsilieka pavasario sėjos darbuose, bet dirvų įdirbimui blogai panaudoja arklius.

Vasarėlė ar žiema, Kožną mielą dieną Sveičia sau arklių šelma Avilzas ir šieną.

Nebereikia verst vagų Ir tapyti ratų, — Jie gyvena be vargų, Lyg aristokratai.

Jiems švelnu šepetėliu Papilves kutena, O mašinos dėl arklių Pašarus gabena.

Bet bėrieji, pagaliau, Žvingauja nuo šieno. Sako, greitai reikalaus Jie keptos paukštienos.

Alf. BRIEDIS

Mechanizatoriai išvyko į Kazachstaną

Siekdami padėti Kazachstanui žemdirbiams laiku atlikti pavasario sėjos darbus, drauge su kitais respublikos mechanizatoriais su komjaunimo keliais išvyko į Kazachstaną ir mūsų rajono pasiuntiniai. Išvykusiųjų tarpe „Draugystės keliu“ kolūkio traktorininkas Liudas Raščius, „Gimtosios žemės“ kolūkio mechanizatorius Jonas Dugabarskis, o taip pat patyrę „Svėdasų“ kolūkio traktorininkai Stasys Saladzius ir Vladas Kovas. („K. d.“ inf.)

ŽMONĖS IR DARBAI

(Iš korespondento bloknoto)

Veterinarijos gydytojas, apžiūrėjęs kritusius paršelius, nieko gero taip ir nepasakė. Tik išvažiuodamas fermos vėdėjui priminė:

— Iš šito tvarto veislinių kiaušinių neturėsit. Reikėtų jums paršelius auginti kur kitur, grynai veislinę fermą užsivesti. Sekančią dieną vėl krito dvidešimt paršelių. Išgirdusi tokia žinia, Veronika Zvikienė neišken-tė. Pagriebusi nuo gėmės skarą, išskubėjo į fermą. „Kas gi ten nutiko?“ — nerimastingai galvojo moteris.

Septynis metus Veronika išdirbo kiaušinių fermoje. Būtų dirbusi ir toliau, bet ėmė gelti rankas, skaudėjo sąnarius. Teko atsakyti. Valdyba paskyrė Veroniką cukrinių runkelių grandžiai vadovauti. Sekėsi gerai, apsiprato su naujuoju darbu, bet ferma taip ir liko arčiausiai prie širdies. Nugirs, žiūrėk, kiek nesėkmė ten, ir vaikšto susirūpinusi.

Susitiko fermos vedėją komunistą Paškauską. Išsikalbėjo. Tas iš lėto dėstė kiaušinių fermos bėdas, papasakojo veteri-

niaus nuomonę dėl paršelių kritimo.

— Komunistus sušaukti reikia. Visi pasitarsim. Juk negalima taip sėdėti rankas sudėjus ir laukti, kol visa ferma išnyks.

Susirinkimas įvyko. Liudas Paškauskas užrašė komunistų nutarimą: „Pasiūlyti valdybai sudaryti naują veislinę fermą“.

— O iš ko gi sudarysim? Iš tų pačių kiaušinių negalima, — atitraukęs žvilgsnį nuo protokolo, paklausė Paškauskas.

Atsistojo komunistas Buterlevičius.

— Aš turiu veislinę kiaušintę. Užaugs paršelius — atiduosite, —

kreipdamasis į pirmininką, pasakė jis.

— Jei taip, tai ir aš prisidedu, — atsiliepė kolūketis Bujokas.

Komunistų pavyzdžiu pasekė kiti. Ferma buvo įkurta.

— O kas šers, žiūrės? Ne bet ką prisikviesi į fermą.

Komunistė Veronika Zvikienė tylėjo, bet širdis daužėsi vis smarkiau: „Grįžti, būtinai grįžti. O kas, jei vėl atsinaujins reumatizmas? Ne, ne. Grįžti...“

Sutintuvas smilksta. Žalios malkos nenori degti. Pūsteli vėjas, susitaršo dūmų kamuoliai, ir vėl šnypščia pavandėnį žalių pliaukų ga-

lai. Veronika pakursto ugnį ir, pagriebusi kibirus, bėga vandens. Į vėdą vėjas žeria sniego gūsius, rankos limpa prie kibiro lanko.

— Iškęsiu, — garsiai sako pati sau.

Žiema užklupo naują fermą netikėtai. Vyras dar ruošėsi pašarų virtuvę suręsti, o čia sniegas prapliupo. Taip ir liko šutintuvas po atviru dangum. Bet Zvikienė ir to nepabūgo. Paskui į fermą atėjo dirbti Blur-tė Konstantinavičienė. Dviem iškart tapo lengviau. O po kiek laiko valdyba atsuntė dar dvi padėjėjas — Pauliną Gailiūšienę ir Oną Samuolytę.

(Nukelta 1 2 psl.)

Rajono ŽMONĖS

Kalnėliais ir kauburiams nubanguoja Vildiškių, Pustalaukių, Želtiškių kaimų žemė. Primerkusi akis nuo pavasarinės saulės, Aldona šeiminkišku žvilgsniu klajoja po žalsvus žemkenčių plotus, dobilų ir motiejukų ganyklas, po

bendrauti su šių kaimų žmonėmis. Augo ir mokėsi Aldona Čečėnaitė Kupiškėje, darbininkų šelmoje. Kai kurie jos draugai ir draugės, baigdami mokyklą, baldėsi kolūkių, ieškojo lengvesnio darbo. O Aldona, atvirkščiai, — troško eiti, kur sunkiau. Ne veltui ją to mokė komjaunimas.

Baigus Joniškėlio žemės ūkio technikumą, Aldona atvyko į „Ažuolo“ kolūkį.

daugiametį žolių plotus.

Pernai kolūkis augino 160 hektarų dobilų ir motiejukų — dvigubai daugiau, negu anksčiau.

Klek rūpesčių turėjo agronomė, kad daugiametį žolių sėklas sudorojus laiku ir be nuostolių! Bet už tai kolūkis, pardavęs jas, gavo 450 tūkstančių rublių. Tai beveik pusė pajamų iš visuomeninio ūkio.

Ne vien šių kultūrų auginimu A. Čečėnaitė

mirsti kukurūzus?.. Juk iš pernai augintų 15 hektarų šios kultūros buvo gauta tiek siloso, kad visuomeninės karvės juo šeriamos ligi šiolei. Siemet ažuolėčiai nusprendė kukurūzų plotus padidinti beveik trigubai, kad kiekvienai melžiamai karvei tektų po 0,3 ha šios kultūros.

Daug rūpesčių turi Aldona Čečėnaitė. Tik bėk, tikrink, kad žemė būtų idirbta kaip reikiant, kad visai jai būtų pasėti pagal agrotechnikos reikalavimus. Neatskiriama jos širdies dalimi tapo šie laukai. Ne veltui jaunoji specialistė nešioja garbingą kandidato į TSKP narius knygutę.

B. MELNISKIS „Ažuolo“ kolūkis

NEATSKIRIAMA DALIS

traktorių išpurentas dirvas.

Niekada nė nepagalvodavo Aldona, kad šių, nežinomų apylinkių vaizdas taps jai toks artimas ir brangus, kad teks

Neturėsime pašarų, galvijai kojas nukratys, — pareiškė jaunoji specialistė.

Jai pritarė ir kolūkio pirmininkas J. Ragaišis. Valdyba nutarė išplėsti

rūpinasi. Kartu su brigadininkais agronomė stengiasi padidinti viename žolių plotus. Pernai jos užėmė 42 hektarus, o siemet bus pasėta 60 ha.

O kaip galima pa-

Gamina žaiginius

Praeitais metais „Levaniškio“ kolūkyje truko žaiginių. Kad šiais metais jų nebetrūktų, visose brigadose gaminami žaiginiai. Gera juos gamina I-os laukininkystės brigados kolūkiečiai Mykolas Abraškevičius ir Jonas Verikas. Jie pagamins 100 porų žaiginių.

A. UZKURELIS

Nauji mechanizatorių kadrai

Antradienį pasibaigė prie Anykščių MMS du mėnesius trukę traktorių kursai. Rajono kolūkliai gavo dar 31 kvalifikuotą mechanizatorių.

A. LAPELIS

Reikia parduotuvės

Visi Anykščių miesto gyventojų kvartalai yra aptarnaujami vienos arba daugiau parduotuvių, o stoties rajone yra vos vienas kioskas, kuris dėl

Darbininkų bendrabutyje

Prasidėjus gamybos sezonui, daugelis Anykščių plytų gamyklos viengūnių darbininkų apsigyveno bendrabutyje. Gyvenimas bendrabutyje puikus: kambariai šviesūs, švarūs ir šilti, švarios patalynės. Veikia gamyklos biblioteka ir raudonasis kampelis, kuriame susirinkę darbininkai vakarais žiūri televizijos laidų.

P. Juselis

įvairių priežasčių labai dažnai esti uždarytas.

Stoties rajone yra daug gyventojų. Čia ir statybos-montavimo valdybos dirbtuvės, gyvulių supirkimo punktas, geležinkelio stotis, statybos-remonto kontora ir eilė kitų įstaigų. Ir visi darbuotojai turi eiti apie 1,5 km į miestą, kad nusipirktų smulkių prekių.

Anykščių miesto kooperatyvas turi atidaryti maisto produktų parduotuvę stoties rajone.

E. Kratulis

Anykščių geležinkelio stoties 7 plote technikas

Trūksta tvarkos

Praeitais metais talpininkai Troškūnų miesto J. Zemaitės, Basanavičiaus ir Tarybų gatvės apsidino medeliais. Bet medeliai beveik niekur nebuvo priraišioti. Dabar daug jų išvartyta, išlaužyta. Atrodo, trūksta nedaug: organizuoti talką ir išlaužytų vieton atsidinti kitus, o nepriraišiotus medelius priraišioti. Tik kad nlekas kol kas nesirūpina miesto puošimu.

Gal miesto vykdomasis komitetas pasirūpins šiuo reikalu?

A. Genys

ŽMOGUS IEŠKO TIESOS

Neturtingai Juozas Krikštonis gyvena buržuazijos viešpatavimo laikais. Keletas hektarėlių žemės Luknos pakrantėse reikalauja daug trūso ir vargo. Ištiesas dienas prasidaro davu jis su žmona laukuose. Neturėjo žmogus laiko nė į laikraštį žvilgtelti. Bet godi artojo širdis troško šviesos, žinių.

Plačios galimybės pažinti kultūrą Krikštoniui atsivėrė tik tarybiniais metais. Dabar jis — nuolatinis Skiemonių bibliotekos lankytojas. Žiūrėk, po darbo dienos ateina ir džiaugiasi:

— Puikiai Vienuolis rašo. Kaip gyvus, Puodžiūnus radau romane.

— Kad Vienuolis truputį persūdė, — mėgina prieštarauti kolūketė Ona Paškevičienė, irgi nuolatinė bibliotekos skaitytoja.

— Sakyk, nedadėjo, — atkerta Krikštonis. — Kad gyvas Vienuolis būtų, ne tiek aš jam papasakočiau.

Ir kolūketis Krikštonis, 72 metų vyriškis, prisimena, kaip buvo engiamas žmonės Sližio, Ušacko, Liaužladiškio ir kituose apylinkės dvaruose bei

buožiniuose ūkiuose. Tikrai yra ko pasiklausyti!

Daug pergyveno ir matė Krikštonis. Dėl to jis ir mėgsta skaityti gyvenimiškas knygas, kuriose daugiau realybės, negu fantazijos. Jos perskaitytų knygų sąrašas tikrai solidus: A. Vienuolio, Lazdynų Pelėdos, Zemaitės, L. Tolstojaus Raštai, Voinič „Gyls“, Kronino „Zvaigždės žiūri žemyn“ ir šimtai kitų lietuvių, broliškųjų respublikų ir užsienio rašytojų kūrinių. Net aštuonios bibliotekos korbelėse mirga jo perskaitytų knygų pavadinimai ir autorių pavardės.

Ne vienas Krikštonis domisi literatūra. Smetoniniais laikais būvę užgulti, dabar po darbo randa laiko paskaityti knygą „Skiemonių“ kolūkio kolūketis Juozas Vitkūnas, „Ažuolo“ kolūkio narys Jonas Liobė, Angelė Misienė ir kiti. Biblioteka turi daugiau kaip 200 skaitytojų.

Knygose kolūkiečiai ieško gyvenimiškos tiesos, atsakymo į įvairius sudėtingus klausimus.

Alf. BRIEDIS

Žemės ūkio darbuotojų pasitarimas

Pavasario sėjos išvakarėse Anykščių kultūros namų salėje įvyko trijų rajonų — Utenos, Kavarsko ir Anykščių — kolūkių bei tarybinų ūkių vadovų ir žemės ūkio specialistų pasitarimas. Pranešimą apie šių metų pirmojo ketvirčio socialistinių išpareigojimų įvykdymą skaitė Lietuvos TSR Ministrų Tarybos vyr. inspektorius V. Stašys. Naudingų praktinių patarimų žemės ūkio darbuotojams suteikė respublikos bandymų stočių ir mokslinių institutų moksliniai bendradarbiai. Elmininkų bandymų stoties direktorius drg. Puodžiukas skaitė pranešimą laukų derlingumo klausimais, Gyvulininkystės ir veterinarijos instituto mokslinis bendradarbis drg. Jackūnas — apie gyvulininkystės vystymą kolūkiuose, Bitininkystės kontoros darbuotojas drg. Narbutas — apie bitininkystės ūkio išvystymą. Su Riazanės srities partinės organizacijos patyrimu, organizuojant priešakinį darbo patyrimą kolūkiuose pasitarimo dalyvius plačiai supažindino Lietuvos KP CK darbuotojas drg. Bagdžius.

Pasitarime taip pat kalbėjo Lietuvos TSR Ministrų Tarybos pirmininko pirmasis pavaduotojas drg. J. Laurinaitis.

Elmininkų bandymų stoties laukuose pasitarimo dalyviai stebėjo mechanizuotą kukurūzų sodinimą, o taip pat aplankė kal kurluos stoties ūkinius pastatus.

Z. MIKSYS

Žmonės ir darbai

(Atkelta iš 1 psl.)

Penkiasdešimt veislinių kiaušinių šiuo metu yra fermoje. Pavasariop pasipylė pirmieji paršeliai.

— Septyni... devyni... dešimt... — kasdien skaičiavo šėrėjos.

— Iš vienkartinį po dvylika paršelių išauginsiu, — toks buvo pirmas Zvikienės išpareigojimas.

Neatsiliko ir darbo draugės. Teko dar geriau kiaušius šerti, prižiūrėti.

O dienos bėgo ir bėgo.

Vieną rytą Veronika nedrąsiai, lyg ir nenorėdama, darbo draugėms prisitarė:

— Moterytės, ką lauktuvių iš Vilniaus parvežti? Suvažiaviman išrinko...

Tą dieną, kai mes apsilankėme fermoje, V. Zvikienė grįžo iš LKP XII suvažiavimo. Truputį po kelionės išvargusi, bet kaip visada džiugi ir veržli nuskubėjo į fermą. Dar iš tolo pamatę Oną Samuolytę, šūktelėjo:

— Ar viskas gerai,

Onut, sekėsi? Klek Ilgause paršelių atvedė?

Paskul emė dalintis išpūdžiais. Visko iškart nepapasakosi.

— O kaip ferimą kūrėm, septynmetį kaip vykdom, tu, Verut, nepapasakojai? — paklausė Galiliušienė.

— Ką jūs. Argi mes čia ką nuveikėm? Viskas prieš akis. Dar padirbėsime. Siemet po 40 centnerių kiaušienos turim padaryti. Reikia ir pernyktę skolą valstybei likviduoti.

Stal jie — vieno kolūkio žmonės. Puikūs, geri žmonės.

C. Bytautas

K. Staro vardo kolūkis

Gyventi, dirbti ir mokytis, kaip Leninas

Vladimiras Leninas norėjo, kad Tarybų šalies vaikai gerai mokytųsi, augtų darbštūs ir kuklūs, drąsūs ir išradinai, pasiruošę tapti vertais paveldėtojais to, kas mūsų šalyje sukurta. Daug tenka dirbti, kad patelsintum jaunojo leniniečio vardą.

Didelį darbo barą atliko mūsų rajono pionieriai. Pionierių būriai kovoja už būrio — septynmečio palydovo vardą. Šį vardą Draugovės Taryba jau suteikė Juostininkų septynmetės mokyklos

Pavliko Morozovo vardo draugovės IV-tajam būriui. Artimiausiomis dienomis šiuos vardus gaus ir kitų 22-jų draugovių geriausieji būriai. Į pionierių ir spalviukų eiles šventės proga įstojo visa eilė geriausių vaikų. Pionieriai surengė eilę susitikimų su žmonėmis, mačiusiais Lenina, su revoliucionieriais — pagrindininkais, iš kurių jie mokosi būti drąsiais ir ištvermingais kovotojais už šviesią komunistinio ateitį. Tik kaip

pavyzdį galima paminėti Traupio vidurinės mokyklos Sašos Čekalino vardo pionierių draugovės susitikimą su Serafima Didžiulienė, kuri matė Lenina, Anykščių I-os septynmetės mokyklos Vienaolio-Zukausko vardo pionierių draugovės susitikimą su revoliucionierium — pagrindininku Grikštu, Debeikių vidurinės mokyklos pionierių susitikimą su Vanagu, kuris irgi matė V. Lenina, Ažuozėrių septynmetės mokyklos pionierių susitikimą su revoliucionieriu — pagrindininku Kutraite. Tokių susitikimų buvo ir daugiau. V. Lenino 90-tųjų gimimo metinių jubiliejui jaunieji leniniečiai surinko daug metalo laužo, išaugino didelį skaičių triušių ir naminių

paukščių bei veršelių, sutvarkė mokyklų ir miestelių bei kaimų aplinką. Už didžiausią išaugintų triušių skaičių J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos Antano Ubagevičiaus vardo draugovė nusipelnė LLKJS CK Garbės Rašto ir draugovės — septynmečio pagalbininko mandato.

Didelį triušių, naminių paukščių ir veršelių skaičių išaugino Skiemonių, Svėdasų, Debeikių vidurinių, Anykščių I-os septynmetės, Piktagalio pradinės ir kitų mokyklų pionieriai. Daugiausia metalo laužo surinko Anykščių J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos, Traupio, Skiemonių vidurinių, Anykščių I septynmetės, Piktagalio, Gurskų pradinė mokyklų

pionieriai. Anykščių II septynmetės mokyklos pionieriai greta metalo laužo, popieriaus makulatūros rinkimo, triušių auginimo, parodė gražų pavyzdį valsmėdžių, vaškrūmių, daržovių auginime. Rajono pionieriai nepamiršta turistinio darbo. Lenino 90-tųjų gimimo metinių garbei turistinių žygių atlikta ypač daug. Žudžgalio septynmetės mokyklos pionieriai padarė lenininių vietų žemėlapi. Viesintų vidurinės mokyklos pionieriai ir moksleiviai vykdo Lenino priesaką kuo greičiau elektrifikuoti visą šalį. Naujoji mokyklos elektrinė — pirmasis, bet ne paskutinis jų darbas.

L. Jakšlabogaitė
Rajono Pionierių Tarybos pirmininkė

Svečiuose — universiteto dėstytojai

Sekmadienį į svečius pas rajono dirbančiuosius buvo atvykę Vilniaus Valstybinio V. Kapsuko vardo universiteto dėstytojai ir studentai.

Į Troškūnų kino teatro salę susirinko Troškūnų tarybinio ūkio darbininkai, K. Staro vardo kolūkiečiai, miestelio dirbantieji. Susirinkusiems paskaitą „Aplė tarybinio žmogaus elgesio kultūrą“ skaitė universiteto docentas Užuokalis.

Raguvelės Žemės ūkio technikumė paskaitą „Moralė ir religija“ skaitė filosofijos mokslų kandidatė drg. Zakasas.

„Svėdasų“ kolūkiečiai iš klausė docento Jonaičio paskaitą „Tarpplanetinės kėlonės“.

A. Bitėnas

Kai buvo paskelbta, kad organizuojamas „Vienybės“ kolūkyje choras, pirmoji atėjo dainuoti Aldona Janulytė. Kiti rinkosi nedrąsiai, abejodami, ar kas iš to išsils.

— Levaniškiai uždainuoja, kad net pas mus girdisi, o ko gi mums snausti? — kalbėjo Aldona Janulytė.

Jos gerą iniciatyvą mielai palaikė Traupio vidurinės mokyklos mokytojas K. Bareikis, kuris ir sutiko būti chorvedžiu.

Daug Jubiliejinės dainų šventės repertuaro dainų išmoko dainininkai. Jie sėkmingai pasirodė rajono meninės saviveiklos apžiuroje, o dabar dar su didesniu entuziazmu ruošiasi dainų šventei. Choro repetitijos vyksta tris kartus per savaitę.

Nuotraukėje: dainuoja „Vienybės“ kolūkio mišrus choras. Diriguoja mokytojas K. Bareikis.

C. Bytauto nuotr.

Mūsų MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

Punkto vedėjas yra

„Kolektyvinio darbo“ 14. (1101) numeryje išspausdintoje žinutėje „Kai direktoriui nepatinka“ buvo rašoma, kad Anykščių plėninės direktoriui Šaripovui ne-

patinka siūlomos kandidatūros Linksmavietės plėninės separavimo punkto vedėjo pareigoms, ir vien dėl to kolūkiečiai plėną turi vežioti net į Skiemonis.

Rajono žemės ūkio inspekcijos viršininkas St. Krikštanas redakcijai pranešė, kad Linksmavietės plėninės separavimo punkto vedėjas jau paskirtas ir punktas veikia normaliai.

„ANTIJOJI V. PUŠKORIAUS JAUNYSTĖ“

Kad Viesintų vidurinės mokyklos mokytojas V. Puškorius, palikęs namuose žmoną, gyvena antrąją jaunystę, kas nedera tarybinės visuomenės nariui, o

jau labiau jaunosios kartos auklėtoju, buvo rašyta „Kolektyvinio darbo“ 18 (1105) numeryje.

Rajono liaudies švietimo skyrius praneša,

jog straipsnyje išdėstyti faktai pasitvirtino. Puškorius iš mokytojo pareigų atleistas kaip netinkantis pedagoginiam darbui.

(A p s a k y m a s)

Kilda padažė plunksną, atsikrenkštė ir atsargiai palinko ties balto popieriaus lapu. Buvo bepradėjęs rašyti, bet, vėl krenkštėjęs, atsiskoko į žmoną:

— Ko čia, sakau, prašius, a?

Kildienė, pilna, rausvai žydrųjų skruostų moterėlė, piktai dėbtelejo į vyrą ir nusigrėždama burbtelėjo:

— Daug man naudos iš tos Amerikos... Ką tik prisilūnčia, viską ir pasigležni sau. Vistiek supūdysi.

— O tu nori, kad aš tau: še, imk, būk gerutėlė! Dar visokių dienų gali būti. Pravers. Va, kai važiuosime pas Oną, tai šilkinis baltinius galėsi palmti dovanai.

— O ką čia visada beprašinėsi, — jau hu-

laidesniu balsu atsiliepė Kildienė. — Matai, kad rašo: „Pensijos ieškau... Nebedirbu“. Ar tikrai sakau, neprakarto jam ta Amerika?

— O tu tuoj ir išsigalvoji kažin ką nebūtą... Čia buvo toks krenkštys, cento iš rankos nepaleisdavo, o ten — Amerikoje, dolerių prisiglemžęs, visai kaip kempinė pasidarė. O tu tuoj ir tiki, ką parašo. Zinau aš jį!

Ir, nieko daugiau nebesakęs, Kilda palinko, suraukė kaktą ir iš lėto ėmė rašyti.

Pasveikinęs brolių amerikoną su šventom velykom, Kilda ėmė dėkoti už prisijustas gėrybes. Rašė, kad batus parduos būtinaiems reikalsams, šilkinis baltinius vaitams išmainysiąs, o plaukams kirpti mašinėlę laikysiąs, kalpo atminimą, iki grabo lentos.

Rašyti Kildai sekėsi, nebe pirmą kartą rašė, nebe pirmą kartą prašė.

„Mielas broliuk Pelelski!“ — rašė Kilda toliau. — Kai klausai apie mūsų gyvenimą, tai galiu pasakyti, kad gyvename, kaip jau anksčiau rašiau.“

Čia Kilda stabtelėjo, minutėlę pagalvojo ir, pats sau mirtelėjęs, tęsė: „Duonos turime, o ir spiginį mano žmona Uršulė, o tavo brolienė, kai kada pačirškina. Lašinių tai nevalgom, ba labai nenorim. Turim pasigirti. — pagautas įkvėpimo rašė Kilda, — kad ant velykų plausime me-

tinį lašininį. Tai jau mūsų bus iki kitų velykų.“

Čia Kilda vėl stabtelėjo, pasilenkęs pasikasė į šiltą veltinį įkištą koją ir, žvilgtelėjęs į vikriai besisukinėjančią apie krosnį žmoną, tęsė: „Kai klausai dėl sveikatos, tai aš nieko, bet mano žmona Uršulė dieglį gavo. Jeigu vaistų negausim, tai iki pavasario gal išsivaikščios...“

Kai, baigęs rašyti, Kilda pasisukė ant minkštos, rudenio už darbdienius gautais pinigais pirktos sofos ir, ištiesęs ranką, įjungė radiją, ant stalo jau garavo blūdas su karštomis, kvėplančiomis dešromis. Ir nusisekęs laiškas, ir mintis, kad brolis nebus klaukė ir, gavęs tokį laišką, vis viena ką nors atsiųs, sukėlė Kildai tokį apetitą, kad įsiai, nieko nebelaikdamas, kibo į dešras.

* * *

Lygiai po savaitės kartu su žmona Kilda išvažiavo sesers Onos aplankyti. Ne tiek rūpėjo Kildai sesuo, kiek knietė sužinoti, ar daug jai brolis iš Amerikos siunčia. Kadangi Onos šeima buvo didelė, tai Feliksas, Kildos many- mu, jai kur kas daugiau patalko. O galėjo, dieve, neduok, Ona parašyti, kad jie, Kildos, viskuo apsirūpinę, kad jiems, bevaikiams, nieko nereikia. Tada ir visai nustotų stuntės. Ar tik ne todėl Feliksas ir apie pensiją laiške rašė?

Vyt. LUKOSIONAS

Lindo Kildai į galvą visokios mintys. Visoklaus išskafčiavimai. Ne iš meilės Onai ir šilkinis, Felikso prisijustas baltinius vežė. Zinojo Kilda Onos charakterį: tu jai duosi tiek, jinau tau dvigubai atsilygins.

Nebetoli Onos namų Kilda kumštelėjo žmoną:

— Pritaikius ir į spintą nosį įkišk. Apsilžiūrėk.

— Ko gi? — paklausė Kildienė, traukdama užtirpusią koją, bet supratul nutilo.

— „Ko gi, ko gi“, — piktai pamėgdžiojo Kilda ir, žiūrėdamas kažkur prieš save, mokė: — Aple radiją, kad turime, neužsimink. Nesakyk, kad spintą ir sofą nusi-pirkom. Nėra čia ko plepėti!

— Vis viena sužinos, — atkirto žmona, — nepasilepsi.

Kai Kildos rogės įvažavo į kiemą, sutikti svečių nebuvėlių išėjo visa šeima: sesuo Ona, jos vyras Adomas ir dar penketas Onos vaikų. Atsibučiavę, atsiglėbė-člavę visi ėjo į vidų. Nutaikiusi, kada visų žvilgsniai buvo atkreipti į ją, Kildienė įtelkė brolienę į baltą popierų įvyniotus amerikoniškus baltinius. Pabučiavusi už dovaną brolienę į skruostą, Ona pasiskubino prašyti svečius už stalo.

(Nukelta į 4 psl.)

Milijonai daigų

Per pirmąją miško želdymo savaitę Anykščių rajone jau apsodinta 43 ha miško kultūromis. Kad būsimieji medynai mažiau nukentėtų nuo kenkėjų ir gaisrų, miško kultūros maišomos: pušies daigai sodinami kartu su beržo, uosialapio klevo, geltonojo žirnežio daigais. Į miško kultūras vis daugiau įveislami maumedžiai ir net kaštanai. Noderlingose smėlio dirvose į ha sodinama 15—16 tūkstančių pušaičių ir 4—5 tūkstančiai lapuočių veislės daigų.

Anykščių girininkijos darbuotojų kolektyvas pilnu tempu želdo nederlingus kalnelius netoli J. Biliūno kapo, Anykš-

čių miesto teritorijoje. Miško sodinimui vadovauja Anykščių girininkijos eiguliai A. Kaulakys, J. Girskus ir B. Gabrelavičius. Čia jau apsodinta 8 ha miško kultūromis.

Slėmet Anykščių miškų ūkis užveis miško kultūras 230 ha plote, kurio 35 ha sudaro nederlingos, žemės ūkiui netinkamos smėlio dirvos J. Biliūno vardo, Puškino vardo ir kituose kolūkiuose. Miško želdymo darbams bus sunaudota 2.170.000 medžių ir krūmų daigų ir 730 kg 15 rūšių medžių ir krūmų sėklų.

I. Vilkončius
Anykščių miškų ūkio
vyr. miškininkas

BRANGI DOVANA

(Atkelta iš 3 psl.)

Balta alučio puta ir skaldriosios butelys greitai atiršo liežuvių ir svečiams, ir saviems. Svečiai pasijuto kaip namie, savieji dar meilesniais žvilgsniais glamonėjo atvykėlius.

— Mes tai, va, su einam, pasižnekam ir gyvenam, ir turim visko, — kalbėjo susigraudinusi Ona. — Tikrai vienas mūsų Peliksiukas po tą Ameriką trankos, vargsta... Prisiruošiu kada ir parašysiu: važiuok, sakysiu, namo. Gana po svetimus kraštus trankytis. Reikės —

ir pinigų kelionei pasiimsime.

— Na, na! Tuoj čia ir važiuok, — pašoko Kilda. Amerika tai...

— Ar žinai, — pertraukė vyrą Kildienė, — Amerika tai ne čia. Iš ko gi siunčia? Kad turi, tai ir siunčia. Gal gi negaunai? Tikrai mokėkit parašyt, kad suprastų.

— Kokie čia, brolieny, gali būti supratimai. Laiškus gaunam, tai Peliksiukas labai nusiskundžia. Jau du siuntinius pasiuntėm ir trečią baigiu suruošti. Gal ir jūs, sakau, padėtumėte. Tikrai aš nesuprantu

kol jisai apie jus blogai rašo, mini, kad gyvenate sunkiai. Ir mums parašė, kad padėtume. Tai Adomas ir stebisi: kas čia, sako, tokius gandus jam duoda?

— A jau... Amerikonas blogai gyvena! Nematyta, negirdėta! — bandė užginti Kilda.

Bet tuo metu visų dėmesį patraukė mažoji Onos Aldutė.

— Mamytė, mamytė! Kokie gražūs dėdienės baltiniai, — čiauskėjo ji, nešdama jau išvyniotą Kildienės dovaną.

— Čia dėdienė atvežė.

— Amerikoniški, — įterpė Kilda, šluostydama ūsus.

— Čia dėdienės dovana, — kalbėjo Ona, glausdama prie savęs dukterį. — Ar pabučiuosi, Aldute, dėdienę? Ar...

Stalga Onos žvilgsnis įsmigo į baltinius ir ji,

ventorių, sutvarkyti vandens baseinus ir privažiavimus prie jų.

A. ANDRIUSKEVICIUS
Rajono priešgaisrinės apsaugos inspektorius

Apsaugokimė kaimo vietoves nuo gaisrų

Pavasario-vasaros laikotarpyje žymiai padidėja gaisrų pavojus. Ypatingai daug tokių nelaimių pasitaiko kaimo vietovėse. Labai apsunkina gaisrų gesinimą vandens baseinų stoka bei blogas prie jų privažiavimas.

Klekvieno piliečio pareiga stiprinti priešgaisrinę kolūkių ir gyvenviečių apsaugą. Šiuo metu kaip tik patį laiką nuvalyti gyvenviečių ir gyvulių fermų teritorijas nuo šiaudų ir šiukšlių, kurios gali būti gaisro plėtimosi priežastimi.

Pavasario-vasaros laikotarpiu, nesant žaibolaidžių, didelį pavojų sudaro perkūnija. Norint apsisaugoti nuo perkūnijos sukeltų gaisrų, jau dabar patį laiką pradėti rūpintis žaibolaidžių statyba. Mūsų rajone žaibolaidžius geriausiai statosi „Paryžiaus Komunos“ kolūkis. Šiuo pa-

vyzdžiu vertėtų pasekti „Puntuko“, „Kalnapičio“ ir kitiems kolūkiams.

Kad kilusius gaisrus būtų galima laiku likviduoti, būtina kolūkiuose, tarybiniuose ūkiuose ir įmonėse organizuoti kovingas savanorių ugniagesių draugoves, tinkamai paruošti gaisro gesinimo techniką, in-

Tarptautinės pabiro

Amerikiečių saugliavimas Turkijoje

Ižulūs amerikiečių veiksmai Turkijoje kelia vis didesnį nepasitenkinimą. Jankių nusikaltimai paprastai lieka nebaudžiami, ir tai negali nekelti nerimo šalies visuomenei. Neseniai Amerikos teismas Ankaroje nuteisė JAV armijos papulkininkį Morisoną... sumokėti piniginę baudą už tai, kad šis mirtinai suvažinėjo turkų kareivį ir sunkiai sužeidė 10 žmonių. Morisonas truputį išsigando, ir dabar jis stiprina savo sveikatą Italijos Viduržemio jūros pakrantėje.

GANGSTERIAI KERŠIJA

Japonijoje neseniai atsitiko įvykis, atgaivinęs labiausiai nežmonišką barbarystės scenas. Vidury dienos prie laikraščio „Mainiti“ redakcijos privažiavo dvi automatinės. 30 ginkluotų banditų puolė prie durų. Durininkas nespėjo net mirtelti, kaip jam buvo surištos rankos ir kojos. Galvažudžiai puolė į spaustuve. Ant spausdinimo mašinų beriamas smėlis. Skraido suplėšyti kėlikai išspausdinti laikraščio numeriai. Apstulbę nuo neilgą užpuolimo, spausdininkai mėgina prieštintis. Bet banditų vadėva ištraukia dūminę

granatą ir meta ją darbininkams po kojomis. Sprogimas — kambarį pripildo troškūs dūmai. Banditai puola į redaktorių kambarį. Apverčia stalus, plėšo popierius, išmuša langus. Tiems, kurie mėgina trukdyti, jie kiša panosėn pistoletus ir grasina nušauti vietoje. Policija pasirodė, kaip visada, „truputį“ pavėlavusi.

Kuo gi nusikalto

„Mainiti“? Visuomenės pasipiktinimas paskatino šį vieną didžiausių Japonijos laikraščių išspausdinti keltis pranešimus, kuriuose buvo kritikuojamas nedoras kai kurių šalies politinių veikėjų elgesys bei jų gėdingi ryšiai su nusikaltėliais ir visuomenės padugnėmis. Štai šis dalykas ir sukėlė didžiausią Tokio gangsterių įniršį.

Banditas tampa milijonierium

1948 metų žiemos vakarą du policininkai, važiuodami į Los-Anželsą, prie pat miesto pavijo tarp Sanseto ir Holivudo bulvarų „Fordo“ automobilį. Vairavo tas

pats žmogus, kuris jau apie mėnesį laiko kėlė baimę pavieniams praeiviams. Tai — 27 metų amžiaus pagarsėjęs plėšikas Kerilas Cesmenas. Ginkluotas automatinio pistoleto, jis važinėjo naktį su savo „Fordu“ gatvėmis, terorizuodamas visą miestą.

Priešėjusių teismas nuteisė Cesmeną mirti dujų kameroje. Milijonai amerikiečių sveikino šį teismo nuosprendį.

Nuo to laiko praslinko 12 metų, bet Cesmenas tebėra gyvas. Devynis kartus Kalifornijos valstijos gubernatoriaus įsakymu arba aukštesniųjų teismo instancijų nurodymu, dangstantis įvairiais teisiniais pretekstais, mirties bausmė buvo atidėliojama. Byla

vienuolika kartų buvo nagrinėjama Kalifornijos teisme, ne mažiau kaip penkiolika kartų buvo patekusi į JAV aukščiausiąjį teismą.

Tuo tarpu Cesmenas negaišo laiko. Banditas ėmėsi plunksnos. Sėdėdamas kameroje, jis parašė keturias knygas, kurių pirmoji — „Kamera 2455, mirtininkų skyrius“ išgarsino jį kriminalinių romanų mėgėjų tarpe, o antroji knyga turėjo skandalinę pasisekimą bulvarinės literatūros garbintojų tarpe. Cesmenas tapo... milijonieriumi.

Stambių Amerikos laikraščių redakcijos gauna šimtus laiškų — paprasti amerikiečiai reikalauja rūšiai nubauti nusikaltėlį. „Cesmenas tyčiojasi iš šalies teismų“, — pareiškia savo laiške Kalifornijos teisingumo tragedija — taip yra vadinama Jungtinėse Amerikos Valstijose „Cesmeno byla“.

Redaktorius St. VINCIONAS

„Bolševiko“ kolūkio komjaunimo organizacija ir darbuotojų kolektyvas reiskia gilią užuojautą VANDAI BEINORYTEI ir jos šeimai, mylimai motinai mirus.

Kolūkių, kolūkiečių ir tarybinių ūkių žiniai

Anykščių raikopsąjungos paruošų skyrius neribotais kiekiais superka arklių ir karvių šėrimosi plaukus, nuoslenkas (linką). Už 1 kg karvių linkos mokama 22 rub., už 1 kg arklių linkos — 20 rub.

Pavasario sezonas — pats gyvulių šėrimosi laikotarpis. Neleiskite, kad vertinga žaliava liktų nesunaudota! Gyvulininkystės fermų darbuotojai, kolūkiečiai! Rinkite gyvulių šėrimosi nuoslenkas — linką ir parduokit artimiausiam raikopsąjungos paruošų skyriaus paruošėjui.

Paruošų skyrius

PARODA-PARDAVIMAS

Pradžią 12 val.

Kooperatyvo valdyba

Pil. Kvedarasklenė Irena, Kazlo d., gim. 1937 m., gyv. Anykščių raj., Mažionių apyl., Ziedonių km., iškelė ištuokos bylą Kvedaraskui Juozui, Petro s., gim. 1932 m., gyv. Panevėžio raj., Raguvos apyl., Putiliškių km.

Byla bus nagrinėjama Panevėžio rajono liaudies teisme.